

بیانیه مطبوعاتی

افغانها از حکومت شان میطلبند که یک راهکار را برای صلح و آشتی ملی انکشاف دهد

(کابل – افغانستان 4 دسامبر 2011 / 13 قوس 1390)

یك راپور جامع امروز تحت عنوان گفتمان مردم افغانستان پیرامون صلح پخش گردید: مباني براي تهديد گذاري براي پروسه فراگیر صلح یا فته هاي يك ابتکار 14 نهاد افغاني است که توسط جامعه مدني افغانستان به تحليل گرفته شده است تا صدای مردان، زنان و جوانان افغان را بر مسایل کلیدی که حیات آنها را متاثر میسازد همچون : صلح، امنیت، و حکومت داري خوب که باید يك نقشه اي راه را براي صلح به گونه ايکه همه افغانها را شامل باشد انکشاف دهد.

با سهمگیری تمام جریانات فعال از سراسر افغانستان، 1500 تن افغان در گفتمان ايکه رو به وخامت گذاشتن وضع امنیتی، بیعدالتی، حاکمیت ضعیف نهاد هاي حاکمیت قانون، فساد گسترده، فقدان انکشاف اقتصادي و عدالت اجتماعي و حمايت اندک حقوق بشر بشمول حقوق زنان را به مثابه موانع عمده فراه راه صلح پایدار در افغانستان تشخیص نمودند سهم گرفتند.

"افغانها در سراسر کشور براي ما گفتند که حکومت ضرورت دارد تا به عوامل کلیدی که باعث تداوم جنگ شده اند تمرکز نماید اگر ما میخواهیم به صلح و ثبات پایدار نایل گردیم/ عنوان کردن این مشکلات میتواند پایه هاي اساسي صلح پایدار را تنظیم نماید.

افغانها بيکه در گفتمان شرکت داشتند بیان داشتند که حکومت افغانستان به حمايت مردم افغانستان به خاطر رسیدن به يك صلح پایدار و با محتوا ضرورت دارد . چنانچه يك معلم د رولایت کندز گفت: " ما کسانی استیم که آینده افغانستان را خواهیم ساخت " افغانها همچنان قویاً خاطر نشان ساختند که هر کوششیکه براي رسیدن به صلح صورت میگیرد باید حتماً فراگیر باشد، وحدت ملي را ترویج نموده و تحت رهبري افغانها باشد.

" يك استراتیزي واحد براي افغانستان وجود ندارد: تنها کشور هاي مختلف، افکار گوناگون، بر نامه هاي مختلف وجود دارد. ما به يك پلان و يك مجموعه اي از اهداف نیازمندیم" اينرا يك معلم از ولایت خوست ابراز نمود، چیزايکه توسط اکثر افغانها در زمینه يك نقشه واحد راه براي صلح دوامدار اظهار گردید.

گزارش بیان میکند که مخالفین مسلح نباید مردم ملي را ضرر رسانند و باید قانون جنگ را رعایت نمایند. " ما از مخالفین مسلح توقع داریم تا اگر آنها واقعاً افغان هستند، نباید اوامر ي را از بیرون کشور تحویل بگیرند و

باید به يك توافق با حکومت افغانستان د موضوع صلح برسند. آنها باید سلاح هاي خود را بزمین بگذارند و در پروسه باز سازی کشور ویران شده شان سهیم گردند. "

این موضوع د جریان گفتمان توسط مردان و زنان در ولایت بغلان ابراز گردید.

تمام افغانهاییکه در گفتمان شرکت داشتند ، دیدگاه شانرا نسبت به اینکه وضع امنیتی به تدریج د مملکت رو به وخامت نهاده است ابراز داشتند. گویا آنها در بین آشوبگران و افغانها و قوای بین المللی به دام افتیده اند. گزارش خاطرنشان میسازد که مردم از قوای بین المللی میطلبند که عملیات ها ی شبانه و گرفتاریهای دسته جمعی و توقیف های خود سرانه را که باعث گسترش اغتشاش میگردد متوقف سازند.

افغانها همچنان متذکر شدند که همکاریهای بین المللی ایکه ظرف ده سال گذشته برای افغانستان فراهم گردید تاثیر لازم برای ارتقای امنیت نداشته است. رفاه عامه و خدمت رسانی اعم از کمک رسانی متناسب بین المللی توسط دولتمردان مورد سوء استفاده قرار گرفته است. يك عضو شورای محلی از ولایت کندز که فقدان حاکمیت قانون را بمثابه "سرطان جامعه افغانی" شمرده است و فساد را در همه سطوح حکومت باعث فقر گردیده است خلاصه نموده است.

با بازتاب دیدگاه هایی که در سرتاسر مملکت انعکاس یافت، یکتن از باشند ه گان د ولایت بادغیس گفت: " ما واقعاً د رمورد شرایط این کشور کوشیدیم ، هر کسی با فساد آلوده است ، و عدالت برای مردم نیست . يك قاتل ممکن د ر بازار آزاد گشت و گذار نماید و يك قربانی ممکن بی دادرسی باقی بماند. ما هیچ چیزی نمیتوانیم. زنان با فیصله محاکم مجتمعات محلی گشته میشوند و توجه بی از سوی حکومت بر همچو مسایل وجود ندارد. گزارش همچنان فقدان انکشاف اقتصادی و عدالت اجتماعی را بمثابه عاملی برای بی ثباتی دانسته و بیان میدارد که فقر و انکشاف نا متعادل جغرافیایی، بیکاری گسترده ، و عدم مساوات در تقسیم منابع مشکلاتی د حکومت اند که د رده سال گذشته به نا کامی منجر شده اند.

"مردم پیشرفتهایی را در اشکال ایجاد مکاتب،سرکها و شفاخانه ها به یاد دارند ولی این دستآورد ها با ملیارد ها دالری که به کشور وارد گردید همخوانی ندارد. مردم همچنان نا همگونی میان انکشاف دهات و شهر را وضاحت دادند. د برخی مناطق مردم به مکاتب و نیز به شفاخانه دسترسی نداشتند ، د اینجا ضرورت به انکشاف متعادل به نظر میرسد . گفته ...

گزارش همچنان بیان میدارد که حمایت و ترویج حقوق بشر بشمول حقوق زنان يك موضوع عمده برای ایجاد صلح و افغانستان با ثبات میباشد. يك خانم از ولایت بغلان گفت: " تمام اتباع افغانستان بشمول زنان باید مساویانه تحت توجه دولت شان قرار داشته باشند و باید آنها قادر به تمتع از حقوق شهروندی شان بطور انفرادی بوده نه اینکه بر بنیاد جنسیت ، قومیت و یا وابستگی قومی شان. زنان نباید بحیث شهروندان درجه دوم نگریده شوند و تبارز آنان د ر امور سیاسی و اجتماعی سمبولیک و یا بر بنیاد جنسیت نباشد. آنها باید در تمام امور زندگی شان باز توانی یافته و موازین حقوق بشری باید بخصوص توسط نهاد های تنفیذ قانون رعایت گردد. "

گزارش همچنان تذکر میدهد که يك اجماع عمومی اینست که باید معافیت درخصوص کسانیکه حقوق بشر را در گذشته در افغانستان نقض کرده اند وجود نداشته باشد.

از طریق گزارش، نهاد های جامعه مدنی که گفتمان را براه انداختند د نظر داشتند تا صدای مردم افغانستان را برای کنفرانس فردای بن برسانند و اطمینان حاصل نمایند که دیدگاه ها ی مردم افغانستان انعکاس دهنده تمام تلاش هایی است که میخواهد به صلح پایدار د افغانستان منتج شود.

برای رسیدن به صلح و ثبات مردم افغانستان د رگفتمان نکات آتی را پیشنهاد میکنند:

به حکومت افغانستان:

- یک استراتژی کامل و راهبرد حفظ صلح در افغانستان را با تعریف مشخص از اهدافی که تعهدات تمام همکاران را دارا باشد، برنامه ریزی نماید که این استراتژی باید بالای امنیت، پیشرفت اقتصادی، حاکمیت قانون، عدالت و حقوق بشر به عنوان ایجاد مولفه های مهم صلح پایدار تمرکز داشته باشد.

- ارزش‌های حقوق بشری را در همه تلاش‌ها برای مذاکراتی که به منظور مصالحه و ایجاد صلح پایدار صورت می‌گیرد را مراقبت نماید و مخصوصاً اطمینان حاصل نماید که دست آوردهای حقوق بشری که حاصل شده، و به ویژه حقوق زنان و دختران افغان، تضمین شده و قربانی هیچ تلاش صلح نشود.

به جامعه بین‌المللی:

- اطمینان حاصل کند که تمام کمک‌های دونه‌ها به دست استفاده‌کنندگان مورد نظر برسد؛ پروگرام‌هایی را که بالای دهات و قریه جات دور تمرکز دارد، تمویل کند؛ اطمینان حاصل کند که کمک‌ها نتایج غیر مقصود، مانند تمویل منازعه و جدایی اقوام از یکدیگر نداشته باشد؛ معیار کمک مفیدیت از لحاظ کیفیت باشد نه از لحاظ کمیت و تمرکز بر انکشاف بر اساس ضرورت‌های مردم باشد؛ از طریق میکانیزم مناسب اطمینان حاصل شود که سرمایه اهداء شده مورد سوء استفاده قرار نگیرد و کسانی که این وجوه را مورد سوء استفاده قرار دهند مجازات شده و از مناصب‌شان برکنار شوند.

به مخالفین مسیح:

- حفاظت مردم ملکی: به قوانین جنگی احترام بگذارند، هدف قرار دادن مردم ملکی، ساحات مسکونی، محلات دینی، شفاخانه‌ها و مکاتب را متوقف ساخته به عملیات‌های ترور خاتمه بدهند.
- با حکومت افغانستان بخاطر حصول یک صلح پایدار داخل گفتگو شوند.

به جامعه مدنی:

- صدای عامه مردم افغانستان را بلند نمایند- اطمینان حاصل شود که نظریات مردان، زنان و جوانان بطور منظم انتقال یافته و در برنامه‌ها و تشکلات بمنظور حصول نهائی صلح در افغانستان بشمول کنفرانس بن منعکس شود، گفتگوی وسیع به سطح کشور با مردم را، با تمرکز خاص بالای دهات و مردم محلات دور افتاده با مشارکت زنان و جوانان را براه اندازد.

گزارش مکمل فوق به زبانهای دری، پشتو و انگلیسی میتواند از وبسایت‌های زیرین دونلود گردد:

www.sanayee.org.af
<http://www.cshrn.af>
<http://www.aihrc.org.af>
<http://www.acsf.af>
<http://www.afghanwomennetwork.af>

برای تماس مطبوعاتی اطفأ با افراد زیر تماس بگیرید:

- محترم احمد فهیم حکیم معاون کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و عضو کمیته گرداننده گفتمان مردم افغانستان پیرامون صلح. شماره تماس: **0700203532**
- محترم وزیر احمد خرمی مسوول ارتباطات عامه شبکه جامعه مدنی و حقوق بشر افغانستان. عضو کمیته گفتمان مردم. **0700260942**
- محترم محمد راشد وطنپال عضو موسسه محترم بنیاد سنایی عضو کمیته گرداننده گفتمان مردم. **0798181974**

یادداشت برای ویراستاران:

1. گفتمان افغانها پیرامون صلح (گفتمان مردم) یک ابتکار ایست که در آن مردم عادی افغانستان میتوانند دیدگاه‌های شانرا از طریق مباحثات فراگیر مردمی روی جوانب صلح، آشتی، امنیت، اقتصاد، پیشرفت، حقوق بشر و حاکمیت قانون بیان نمایند. سیزده نهاد جامعه مدنی / شبکه‌ها راه اندازی این مباحثات مردمی را متقبل گردیده

و به آن پرداختند تا باشد آنچه را که مشارکین به حیث "یک فاصله میان مجتمعات مردمی، حکومت و جامعه بین المللی" بیان داشته اند به هم وصل سازند.

گفتمان مردم هدف دارد تا اطمینان بخشد که مردم افغانستان را با ارایه آگاهی از پروسه صلح و آشتی ملی باز توانی بخشیده، نگرانی از نا رضایتی های بجای مردم شنیده میشوند و آنرا از طریق پالیسی سازان در داخل تمام پروسه ها و بر نامه ها برای رسیدن به صلح پایدار در افغانستان تقویت بخشیده و یکجا سازند با حمایت فراگیر شدن در هریک از پروسه های صلح در آینده، گفتمان مردم میکوشد تا از مشارکت وسیع افغانها و فراگیر شدن فراخ ترین طیف دیدگاه های ممکن مردم اطمینان حاصل شود.

2. یک کمیته گرداننده فعالیت گفتمان مردم را رهبری نمود که اعضای آن عبارتند از: مجتمع جامعه مدنی افغانستان (ACSF)، شبکه حقوق بشر و جامعه مدنی افغانستان (ACSHRN)، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان (AIHRC)، اتحادیه ملی کارکنان افغانستان (AMCA)، سازمان حقوق بشر و محیط زیست افغانستان (AOHREP)، شبکه زنان افغانستان (AWN)، مرکز انکشاف مهارتهای زنان افغان (AWSDC)، سازمان اجتماعی، فرهنگی جوانان افغانستان (AYSCO)، مرکز توسعه جامعه مدنی (CSDC)، مرکز انکشاف و آگاهی مردم سنایی (SDO)، گروه هماهنگی عدالت انتقالی (TJCG)، بنیاد آرمان شهر و مشارکت سیاسی زنان/کمپاین 50% (WPPC). اعضای کمیته گرداننده دفاتر شانرا در زونها/ولایات و همچنان اعضای شبکه های شانرا در تسهیل نمودن مباحث گروهی بکار گرفتند. دفتر هیئت معاونت ملل متحد UNAMA با کمیته گرداننده در تسهیل این مباحث همکاری نمود.

3. گفتمان ها 78 مباحث گروهی را در ولایات: بامیان، بغلان، بدخشان، بادغیس، دایکندی، فاریاب، فراه، غزنی، غور، هرات، جوزجان، کابل، کاپیسا، کندز، کندهار، خوست، کنر، لغمان، لوگر، مزار شریف ننگرهار، نیمروز، نورستان { مدعوین به شهر جلال آباد سفر نمودند }، پنجشیر، پکتیکا، پکتیا، سر پل، سمنگان، تخار، ارزگان، دایر نمود. بیشتر از 500 تن از زنان در گفتمان ها و مباحثات در سرتاسر کشور شرکت ورزیدند.

تشکر